

[Fogh Rasmussen]

sesplan frem, som netop opererer med større beløb. På den baggrund er det svært at forstå baggrunden for kritikken af spareplanens omfang.

Dernæst sagde socialdemokratiet i 1. september-oplægget, at lønomkostningerne skal stige mindre end i de lande, vi konkurrerer med. Det er vi enige om. Men den økonomiske kendsgerning er, at så er lønrammen den, som den nye regering har lagt frem. På den baggrund er det svært at forstå, at der skulle være en sammenhæng imellem det, socialdemokratiet sagde i regering, og det, socialdemokratiet nu siger i opposition.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Nu synes jeg ikke, at hr. Heinesen skal komme for godt i gang med hensyn til sin kritik af bl. a. mit indlæg. Jeg understregede meget stærkt, at vi havde opdaget en samarbejdsvilje hos socialdemokratiet, ikke mindst på det seneste, og at der var grund til at tro på, at denne samarbejdsvilje ville fortsætte. Det, jeg så til gengæld undrede mig over, var, at socialdemokratiet ikke stemte ja, når regeringen havde fremsat forslag, der lå meget nær op ad forslag, som den tidligere regering havde forberedt og ville fremsætte. Det er her, socialdemokratiet efter min opfattelse ikke har været saglig.

(Kort bemærkning).

Heinesen (S):

Jeg synes, det var en meget interessant replik, hr. Fogh Rasmussen havde. Man måtte jo forstå den sådan, at begrundelsen for, at den nuværende regering vil spare 20 mia kr. i 1983 og ikke 10 mia kr. – det var dens oplæg – og 37 mia kr. i 1984 og ikke 16 mia kr., det var, at i mellemtiden var skønnet over underskuddet vokset fra 74 til 80 mia kr. Der er ikke nogen meget indlysende tal-mæssig sammenhæng i det ræsonnement.

Derudover kan jeg nu forstå, at hr. Fogh Rasmussen ikke har læst budgetoversigten, for i budgetoversigten gøres der ydermere rede for, hvorfor skønnet over underskuddet steg fra 74 til 80 mia kr. Det var bl.a., fordi den nuværende regering pillede et provenus-køn for pensionsbeskatningen på 2 mia kr. plus nogle afgifter, som den tidligere rege-

ring havde foreslået, ud af den tidligere regerings finanslovsforslag. Det kan vi selvsagt ikke bære noget ansvar for.

Hr. Gammelgaard var lidt brøstholden over, at han var slået i hartkorn med hr. Fogh Rasmussen, og det forstår jeg i og for sig udmærket. Hr. Gammelgaard siger, at det, han bebrejder os, er, at når regeringens forslag på mange områder og i det store og hele var meget tæt på det, som socialdemokratiet har foreslået, så er det lidt underligt, at socialdemokratiet ikke stemte for dem. Hermed berører hr. Gammelgaard det samme tema, som hr. Arne Bjerregaard har berørt tidligere på dagen. Man må sige, at jo mere de borgerlige partiers ordførere gør ud af at tale om det meget nøje sammenfald imellem det, som den tidligere socialdemokratiske regering foreslog, og det, som den borgerlige regering har foreslået, desto mere ejendommeligt bliver det, at de fire borgerlige partiers reaktion på vores forhandlingsoplæg af den 1. september i år var, at man end ikke ville bevæge sig ind i realitetsforhandlinger om dette oplæg.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gøre et par betragtninger gældende over for hr. Heinesen, ikke i nogen udpræget polemisk hensigt, men for diskussionens skyld.

For det første vil jeg gøre det synspunkt gældende over for hr. Heinesen, at det er ikke rimeligt at sige, at det indkomstpolitiske indgreb, der er gennemført, ensidigt er vendt imod lønmodtagerne. Hvem er det, der har båret krisens største omkostninger også under den socialdemokratiske regering i de sidste par år? Det er tusinder af selvstændige inden for landbrug, håndværk med tilknytning til byggeriet og detailhandlere. Der er meget store grupper af selvstændige, som før dette indgreb har båret en langt stærkere indkomstnedgang end den, vi byder danske lønmodtagere. Det er ikke ensidigt vendt mod lønmodtagerne. Prisen for mange af de selvstændige er betalt i forvejen – med store og dårlige virkninger til følge for beskæftigelsen.

Jeg måtte forstå på hr. Heinesen, at det, der var problemet med dette finanslovsforslag, som jeg i øvrigt glæder mig over at socialdemokratiet stemmer for, er, at det ikke